

Czwartek 28 kwiecień 2005

34. wzywa Radę Europejską do przyjęcia wiosną 2006 r. zintegrowanych ram w dziedzinie opieki społecznej oraz przyjęcia standardowego wykazu wspólnych celów w obszarach integracji społecznej, emerytur, opieki zdrowotnej i opieki długoterminowej w celu racjonalizacji otwartej metody koordynacji;
35. wzywa Radę i Komisję do poinformowania Parlamentu Europejskiego o swoich propozycjach;
36. wzywa Państwa Członkowskie i Komisję do większego niż dotychczas zaangażowania organizacji pacjentów w decyzje dotyczące polityki zdrowotnej oraz do udzielenia odpowiedniego wsparcia ich działaniom;
37. wzywa Komisję i Państwa Członkowskie do zwrócenia należytej uwagi na aspekty charakterystyczne w opiece zdrowotnej nad kobietami; wzywa Komisję do przedstawienia nowego sprawozdania w sprawie sytuacji zdrowotnej kobiet w Unii Europejskiej;
38. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również komitetowi ds. opieki społecznej oraz parlamentom Państw Członkowskich.

P6_TA(2005)0153**Rynki finansowe****Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie aktualnego stanu integracji rynków finansowych UE (2005/2026(INI))**

Parlament Europejski,

- uwzględniając implementację Planu działania w zakresie usług finansowych (FSAP) (COM(1999)0232) przyjętego przez Komisję, w szczególności dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych⁽¹⁾, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/6/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku)⁽²⁾, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/39/WE z dnia 21 kwietnia 2004 w sprawie rynków instrumentów finansowych⁽³⁾ i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/109/WE z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie ujednoczenia wymogów przejrzystości informacji dotyczących emitentów, których papiery wartościowe zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywy 2001/107/WE⁽⁵⁾ i 2001/108/WE⁽⁶⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/107/WE z dnia 21 stycznia 2002 r. zmieniające dyrektywę Rady 85/611/EWG w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS)⁽⁷⁾,
- uwzględniając trzecie sprawozdanie Międzyinstytucjonalnej Grupy Monitoringu dotyczące Procesu Lamfalussy'ego,
- uwzględniając cztery sprawozdania czterech niezależnych grup ekspertów w sprawie stanu integracji finansowej w sektorach bankowym, ubezpieczeniowym, papierów wartościowych i zarządzania aktywami opublikowane przez Komisję w maju 2004 r. oraz komentarze uczestników rynków finansowych na temat tychże sprawozdań,
- uwzględniając rezolucję z dnia 21 listopada 2002 r. w sprawie zasad nadzoru ostrożnościowego w Unii Europejskiej⁽⁸⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 15 stycznia 2004 r. w sprawie przyszłości funduszy podwyższonego ryzyka (hedge funds) i instrumentów pochodnych⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 345 z 31.12.2003, str. 64.

⁽²⁾ Dz.U. L 96 z 12.4.2003, str. 16.

⁽³⁾ Dz.U. L 145 z 30.4.2004, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 390 z 31.12.2004, str. 38.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 41 z 13.2.2002, str. 20.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 41 z 13.2.2002, str. 35.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 375 z 31.12.1985, str. 3.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 25 E z 29.1.2004, str. 394.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 92 E z 16.4.2004, str. 407.

Czwartek 28 kwiecień 2005

- uwzględniając rezolucję z dnia 10 lutego 2004 r. w sprawie roli i metod stosowanych przez agencje ratingowe⁽¹⁾,
 - uwzględniając sprawozdanie Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Papierów Wartościowych (CESR) w sprawie „narzędzi nadzoru rynków papierów wartościowych UE”, znane jako sprawozdanie „himalajskie”,
 - uwzględniając artykuł 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A6-0087/2005),
- A. mając na uwadze, że w dniu 11 maja 1999 r. Komisja przyjęła FSAP, którego celem jest podniesienie poziomu inwestycji, wzrostu, i konkurencyjności, poprawa bezpieczeństwa i stabilności oraz zapewnienie przejrzystości i ochrony wszystkim zaangażowanym podmiotom,
- B. mając na uwadze, że obrót transgraniczny, w szczególności w odniesieniu do detalicznych produktów finansowych, jest nadal niespójny i hamowany przez bariery prawne i celne, różnice kulturowe oraz duże zróżnicowanie prawodawstw krajowych, zwłaszcza w obszarze ochrony konsumentów,
- C. mając na uwadze, że zakres dalszych działań legislacyjnych lub nielegislacyjnych na szczeblu UE należy jednoznacznie zidentyfikować i przedyskutować, zaś wpływ takich działań na zainteresowane podmioty, obowiązujące zasady i, w szczególności, zakończenie tworzenia wewnętrznego rynku należy poddać ocenie w porozumieniu ze wszystkimi właściwymi zainteresowanymi podmiotami; mając na uwadze, że należy stosować się do zasad poprawy jakości prawa oraz przeprowadzić analizę korzyści i kosztów,
- D. mając na uwadze, że środowisko regulacyjne i nadzorcze powinno określić ramy, które przyczynią się do urzeczywistnienia wspólnego rynku usług finansowych, na którym spółki mogłyby wydajnie i skutecznie funkcjonować; takie ramy należy stosować i egzekwować spójnie, niezależnie od tego, w jakim Państwie Członkowskim prowadzona jest działalność,
- E. mając na uwadze, że celem procesu Lamfalussy'ego jest zapewnienie wysokiego stopnia jakości i elastyczności legislacji, spójności w zakresie wdrażania i nadzoru, a także przejrzystości instytucjonalnej i wysokich standardów konsultacji; mając na uwadze, że realizację tych celów oraz odpowiedzialność polityczną i demokratyczną w ramach ogólnego procesu należy poddać dokładnej ocenie,

A. Ogólne perspektywy

1. stwierdza, że FSAP uznaje się za sukces w odniesieniu do procedur legislacyjnych, jako że przyjęto już 39 z 42 środków; zauważa jednak, że jest zbyt wcześnie, by przyjąć ostateczną ocenę, biorąc pod uwagę, że wiele środków wykonawczych nie zostało jeszcze przyjętych, terminy na wdrożenie jeszcze nie upłynęły, a ich krajowa transpozycja jeszcze nie została dokonana; sugeruje, by Komisja rozpoczęła pełną i publiczną analizę porównawczą w stosunku do stanu docelowego w celu ułatwienia oceny środków FSAP, gdy zakończona zostanie ich implementacja;
2. podkreśla, że skuteczna transpozycja i wykonanie, jak również zwiększona konwergencja krajowych praktyk nadzorczych, będzie kluczem do sukcesu FSAP; wzywa Instytucje Europejskie, aby dołożyły starań w celu zapewnienia sprawnej realizacji procesu Lamfalussy'ego na każdym poziomie, a zwłaszcza aby Komisje na poziomie 3 wykonywały swoje zadania w oparciu o procedury wykonawcze poziomu 4, by doszło do właściwej i terminowej transpozycji zasad UE do ustawodawstw krajowych;
3. zaleca zwrócenie większej politycznej uwagi na wdrażanie i stosowanie istniejącego ustawodawstwa; zamierza zorganizować regularne dialogi na poziomie właściwej komisji pomiędzy wszystkimi odpowiednimi podmiotami, aby zapewnić kontrolę demokratyczną procesu wdrożeniowego;
4. przypomina, że uznanie jego prawa do zakwestionowania środków wykonawczych na poziomie 2 oraz przepisów w tym zakresie w Traktacie WE były warunkiem wstępnym poparcia przez Parlament Europejski procesu Lamfalussy'ego oraz jego rozszerzenia na sektory bankowości, ubezpieczeń, funduszy emerytalnych oraz przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) oraz postanowień dotyczących wygaśnięcia danego aktu w różnych dyrektywach;

⁽¹⁾ Dz.U. C 97 E z 22.4.2004, str. 117.

Czwartek 28 kwiecień 2005

5. uważa, że należy przestrzegać zasad lepszej regulacji, określonych w Planie Działań Komisji na rzecz poprawy jakości prawa z 2002 r.(COM(2002)0278); w szczególności wszelkie przyszłe środki, które powinny mieć na celu poprawę konkretnych niedoskonałości rynkowych, powinny obejmować analizę kosztów i korzyści nielegislacyjnych możliwości usunięcia takich niedoskonałości;
6. wierzy, że zasięgnięcie opinii wszystkich zainteresowanych stron jest bardzo ważne dla opracowania właściwego ustawodawstwa, i wzywa Komisję do rozszerzenia tego procesu poprzez uwzględnienie formalnego dialogu z przedstawicielami stowarzyszeń zarówno usługodawców finansowych, jak i konsumentów, włącznie ze stowarzyszeniami drobnych inwestorów, partnerami społecznymi oraz MŚP;
7. wyraża ubolewanie z powodu braku wkładu ze strony konsumentów i użytkowników do ustawodawstwa dotyczącego usług finansowych; zwraca się do Komisji i Państw Członkowskich o promowanie i wspieranie programów poszerzania świadomości konsumentów i inicjatyw edukacyjnych oraz tworzenie specjalistycznych inicjatyw konsumenckich w sektorze finansowym; przypomina o znaczeniu prowadzonej przez CESR procedury konsultacji i włączenia przedstawicieli organizacji konsumenckich oraz wzywa tych uczestników do aktywnego udziału i wniesienia ich cennego wkładu w proces decyzyjny;
8. uważa, że polityka i ustawodawstwo mające na celu integrację finansową powinny opierać się na głównych zasadach i celach w rodzaju zalecanych przez sprawozdanie Lamfalussy'ego oraz sprawozdanie Grupy Ekspertów ds. Papierów Wartościowych, włącznie z tym, że ustawodawstwo to powinno: podtrzymywać zaufanie do rynków UE i utrzymywać wysoki poziom nadzoru ostrożnościowego, przyczyniać się do stabilności systemowej, zapewniać stosowne poziomy ochrony konsumentów proporcjonalne do różnych poziomów występującego ryzyka, uwzględniać zasady pomocniczości i proporcjonalności, promować konkurencję, zapewniać, by regulacja była skuteczna oraz zachęcać, a nie zniechęcać, do innowacyjności, uwzględniać europejski oraz szerszy międzynarodowy wymiar rynków, opierać się na dowodach oraz podlegać analizie wpływu regulacji, zachęcać do rozwiązań pozalegislacyjnych, opierać się na dogłębnych konsultacjach oraz uzasadnionej ocenie odpowiedzi na takie konsultacje, utrzymywać międzynarodową konkurencyjność rynków europejskich, a także być skutecznie wdrożone i egzekwowane na szczeblu krajowym i wspólnotowym;
9. uważa, że przy rozważaniu wpływu unijnych przepisów dotyczących usług finansowych na konkurencyjność mających siedzibę w UE firm i centrów finansowych potrzebna jest perspektywa globalna, uwzględniająca fakt, że rynki finansowe mają charakter globalny i wymagają rozwiązań w skali międzynarodowej, a nie wyłącznie rozwiązań UE.

B. System nadzoru i regulacji

10. zauważa, że konwergencja praktyk nadzorczych władz Państw Członkowskich ma kluczowe znaczenie dla skutecznych operacji ponadgranicznych; uważa, że współpraca i wzajemne zaufanie pomiędzy organami nadzorczymi ma podstawowe znaczenie i wzywa te organy do wzmocnienia współpracy;
11. podkreśla wagę koordynacji transpozycji przepisów przez Państwa Członkowskie w celu zapobieżenia utracie korzyści z harmonizacji na etapie transpozycji; popiera inicjatywę Komisji, by organizować nieformalne spotkania robocze na ten temat dla Państw Członkowskich i proponuje, by przedstawiciel jego właściwej komisji uczestniczył w tym procesie; prosi o przekazywanie sprawozdań nt. wyników spotkań w celu umożliwienia mu wykonywania jego prerogatyw w bardziej skuteczny sposób, określony w procedurze Lamfalussy'ego;
12. z zadowoleniem przyjmuje tak zwane sprawozdanie „himalajskie” przedstawione do konsultacji przez CESR jako dobry punkt wyjścia do dalszej dyskusji i zgadza się z częścią jego głównych ustaleń dotyczących konwergencji uprawnień nadzoru, odpowiedzialności oraz praktyk podlegających kontroli parlamentarnej; zaleca, by CESR, Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego (CEBS) oraz Komitet Europejskich Organów Nadzoru Ubezpieczeniowego oraz Funduszy Emerytalnych (CEIOPS) pełniły zadania związane z prowadzeniem analiz porównawczych i monitoringiem, w oparciu o obecny ramowy system nadzoru, ścisłą współpracę między nimi oraz, przede wszystkim, odpowiednie działania Państw Członkowskich w celu adaptacji metod działania oraz zwiększenia, tam gdzie to konieczne, zasobów przyznaných krajowym systemom nadzoru;

Czwartek 28 kwiecień 2005

13. jest świadomy, że konwergencja uprawnień regulacyjnych i systemów sankcji jest bardziej skomplikowana do osiągnięcia niż konwergencja w zakresie nadzoru, z uwagi na różniące się tradycje krajowe oraz systemy prawne; niezależnie od tego prosi Komisję, wraz Komitetem ds. Usług Finansowych oraz CESR, CEBS i CEIOPS, o precyzyjne ustalenie, w jakich obszarach różnorodność ta prowadzi do problemów i może zagrozić wdrożeniu środków FSAP;

14. wzywa, w celu zagwarantowania demokratycznej odpowiedzialności oraz w celu umożliwienia Parlamentowi wykonywania w pełni jego prerogatyw wynikających z procedury Lamfalussy'ego, do wysłuchania dwukrotnie w ciągu roku przez właściwą komisję Parlamentu komitetów regulacyjnych odpowiedzialnych nie tylko za papiery wartościowe, ale także za bankowość i ubezpieczenia, aby mogły one zdać sprawę ze swojej działalności; wzywa także, by ta komisja została uznana oficjalnym adresatem listów i wszelkich innych dokumentów, jakie komitety regulacyjne przesyłają Komisji i Radzie;

15. preferuje stopniowe, dobrowolne, oddolne podejście do standaryzacji i zabezpieczenia konwergencji praktyk, w dążeniu do stworzenia europejskiego kodeksu standardów, który zapewniłby większą przejrzystość i bezpieczeństwo uczestnikom rynków w całej Unii Europejskiej;

16. zauważa, że europejskie rynki finansowe są bardzo dynamiczne, i że koncentracja europejskich giełd papierów wartościowych oraz dalsza konsolidacja największych europejskich banków oraz konglomeratów finansowych wymaga europejskiej reakcji obejmującej dostateczny, skuteczny i skoordynowany nadzór; w związku z tym ponownie przyjmuje do wiadomości wyzwanie, jakim jest stworzenie europejskiego zintegrowanego systemu nadzoru, który odzwierciedlałby potrzebę, by każde Państwo Członkowskie było w stanie przyjąć odpowiedzialność, zgodnie z zasadą wzajemnego uznania, za zabezpieczanie interesów swych spółek i obywateli, niezależnie od ich miejsca siedziby/zamieszkania;

17. ponagla Instytucje Europejskie, by zachęcały do konwergencji poprzez ciągłą ocenę tego, czy poziom współpracy pomiędzy organami nadzoru jest wystarczający, lub czy we właściwym czasie nie rozważyć ewentualności rozwinięcia jakiejś formy zintegrowanego nadzoru na poziomie europejskim, który nie wykluczałby możliwości prowadzenia dwuwarstwowego systemu nadzoru na poziomie europejskim, obejmującego znaczną liczbę uczestników rynku międzynarodowego, nie zakłócając przy tym zasady równości szans dla podmiotów rynku transgranicznego oraz lokalnego;

18. uważa za ważną i pozytywną koncepcję „głównego” lub „konsolidującego” organu nadzoru z transgranicznymi uprawnieniami, zgodnie z uregulowaniem w projekcie dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych (COM(2004)0486); popiera opracowanie odpowiednich wytycznych lub, we właściwym trybie i gdzie to konieczne, zasad przekazywania uprawnień decyzyjnych pomiędzy organami nadzoru, rozstrzygnięcia konfliktów oraz podejmowania decyzji w ostatecznej instancji; zauważa, że mediacja za pośrednictwem CESR, CEBS lub CEIOPS, w przypadkach, gdy każdy z tych organów jest odpowiedzialny, mogłaby stanowić krok naprzód; prosi Komisję o rozważenie możliwości opracowywania projektów pozwalających komitetom Wspólnoty Europejskiej na pełnienie tych ról;

19. przyjmując do wiadomości potrzebę, by krajowe organy nadzoru mogły same organizować się w zakresie realizacji uprawnień przyznaných im przez dyrektywy i rozporządzenia wspólnotowe, jak również przez ich prawo krajowe, przywiązuje najwyższą wagę do zagwarantowania politycznej odpowiedzialności za system nadzoru na szczeblu europejskim i krajowym; zauważa braki w nadzorze parlamentarnym i kontroli demokratycznej, w szczególności w odniesieniu do prac podejmowanych na poziomie 3 procesu z powodu przeniesienia uprawnień na poziom europejski lub inicjatyw podmiotów nadzorujących w ich europejskich strukturach koordynacyjnych, które mogłyby mieć znaczący wpływ na wspólny rynek; nakłania wszystkie komitety poziomu 3 do przywiązania najwyższej wagi do zapewnienia solidnych podstaw prawnych dla swoich działań, do unikania zajmowania się w kwestiach politycznych oraz zapobiegania jakimkolwiek uchybieniom przysłuszeniu prawu wspólnotowemu; zamierza zorganizować na szczeblu właściwej komisji regularne i sformalizowane przesłuchania ekspertów oraz debaty z Komisją, Europejskim Bankiem Centralnym, CESR, CEBS oraz CEIOPS;

20. wyraża także troskę o zapewnienie odpowiedzialności politycznej i demokratycznej w przypadkach, gdy inne organy regulacyjne, takie jak Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości, Międzynarodowa Rada Standardów Audytu (International Auditing and Assurance Standards Board — IAASB) lub Grupa Zadaniowa ds. Zwalczania Prania Brudnych Pieniędzy (Financial Action Task Force — FATF) zajmują się „środkami technicznymi”, które mogą mieć wpływ wykraczający poza poziom techniczny i dotyczyć głównych zasad polityk, które należy rozstrzygać na szczeblu politycznym; proponuje stały dialog międzyinstytucjonalny z udziałem właściwych istniejących organów w formie grupy roboczej dla określenia procedur dotyczących procesu podejmowania decyzji na szczeblu europejskim w przypadkach, gdy UE

Czwartek 28 kwiecień 2005

będzie związana takimi środkami zewnętrznymi; uważa, że, niezależnie od tego, jaka procedura zostanie wybrana, musi ona obejmować Parlament Europejski i Radę, które muszą mieć prawo odrzucenia standardów sprzecznych z interesem europejskim;

21. podkreśla znaczenie budowania i utrzymywania ścisłych relacji z właściwymi odpowiednikami w USA i na innych ważnych światowych rynkach finansowych; nakłania Komisję oraz CESR, CEBS i CEIOPS do ścisłego koordynowania swoich kontaktów z odpowiednimi organami politycznymi i nadzorczymi oraz do informowania i bieżącego powiadamiania swojej właściwej komisji o tych kontaktach, oraz do utrzymywania dialogu w przedmiocie tych kontaktów ze wszystkimi zainteresowanymi podmiotami w UE; zamierza zintensyfikować kontakty swojej właściwej komisji z jej parlamentarnymi odpowiednikami w amerykańskim Kongresie i w innych instytucjach.

C. Kontynuacja FSAP

22. zauważa, że poza inicjatywami ustawodawczymi w dalszym ciągu oczekującymi na rozpatrzenie, takimi jak dotyczące wymogów kapitałowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, reasekuracji, wypłacalności II, obowiązkowego audytu, prania pieniędzy, ram prawnych dla płatności, rozrachunków i rozliczeń oraz działań w zakresie ładu korporacyjnego i prawa spółek, wraz ze znaczną liczbą przygotowywanych środków poziomu 2, Komisja powinna przedstawiać jedynie projekty nowego ustawodawstwa, w oparciu o analizę wpływu oraz uzasadnienie wyboru środków ustawodawczych lub nieustawodawczych do osiągnięcia zamierzonych celów;

23. zauważa istnienie nakładających się na siebie dyrektyw, które mogą prowadzić do sprzecznych lub dublujących się wymagań; jest za funkcjonalnym, opartym na ryzyku podejściem do (przyszłego) ustawodawstwa, które przewiduje jednolite reguły gry dla podobnych produktów oferowanych przez różnych emitentów; prosi Komisję o wykorzystanie istniejących klauzul rewizyjnych przewidzianych przez odpowiednie dyrektywy wspólnotowe w celu dokonania oceny oraz, jeśli to konieczne, ponownego określenia obecnego zestawu instrumentów w tej perspektywie, w szczególności w przypadkach, w których istnieje ryzyko zakłóceń konkurencji i/lub próżni prawnej bądź nawet niezgodności; wzywa Komisję, by oceniając FSAP lub opracowując przyszłe projekty, zapewniła zgodność odnoszących się do tej problematyki dyrektyw horyzontalnych z dyrektywami dotyczącymi ochrony konsumentów;

24. sugeruje podejście do ustawodawstwa zapewniające uczciwą konkurencję pomiędzy różnymi usługodawcami, między modelami ich działalności, strukturami, kanałami dystrybucyjnymi oraz zróżnicowanymi produktami;

25. nakłania Komisję do rozważenia, w kontekście jej bieżącej analizy zarządzania aktywami w Europie oraz zatartymi liniami podziału pomiędzy poszczególnymi rodzajami zarządzania aktywami, możliwości ogólnego horyzontalnego podejścia regulacyjnego do zarządzania aktywami, nie w postaci nowego, odrębnego filaru, lecz obejmującego i harmonizującego istotne aspekty na rynkach instrumentów finansowych, UCITS, Instytucji Zaopatrzenia Emerytalnego, a także dyrektyw o ubezpieczeniach na życie, w celu osiągnięcia właściwie funkcjonującego, rzeczywiście zintegrowanego, bezpiecznego i konkurencyjnego w skali światowej wspólnego rynku zarządzania aktywami;

26. wzywa Komisję do dokonania oceny wielu krajowych planów przedsięwzięć kapitałowych, szczególnie w odniesieniu do innowacyjnych przedsięwzięć rozpoczynających działalność oraz kredytów mikro; popiera propozycję zawartą w dyrektywie w sprawie wymogów kapitałowych, aby traktować takie plany w sposób preferencyjny; wzywa do opracowania odpowiednich działań w zakresie promocji, nadzoru i przeciwdziałania dyskryminacji dla przedsięwzięć ponadgranicznych mających na celu gromadzenie kapitału od wyrobionych inwestorów i inwestycji poprzez fundusze kapitału podwyższonego ryzyka;

27. dostrzega obecne ożywienie na rynku private equity i prosi Komisję o monitorowanie jego rozwoju w celu promowania jego wkładu w innowacyjność i wzrost gospodarki, wraz z jednoczesną oceną zagrożeń dla nieprofesjonalnych inwestorów oraz poprawy wymogów w zakresie przejrzystości;

Czwartek 28 kwiecień 2005

28. prosi o analizę tych struktur korporacyjnych, co do których wykazano, że niosą za sobą istotne zagrożenia finansowe lub systemowe i o zwrócenie szczególnej uwagi na konstrukcje typu offshore (włącznie z tymi, które wykorzystują spółki specjalnego przeznaczenia w niewłaściwy sposób lub w niewłaściwych okolicznościach);

29. podkreśla znaczenie polityki konkurencyjności w procesie monitorowania i usprawniania zasad funkcjonowania rynków finansowych w Unii Europejskiej; wzywa Komisarzy i Dyrekcję, których to dotyczy, do ścisłej współpracy oraz bardziej aktywnego zaangażowania w problem ewentualnej koncentracji europejskiego rynku papierów wartościowych;

30. nakłania Komisję do usunięcia wszelkich istotnych, utrzymujących się barier dla transgranicznego świadczenia usług finansowych w obrębie UE, np. określonych przez sprawozdanie Giovanniego, oraz, biorąc pod uwagę uprawnienia Państw Członkowskich w tym zakresie, do oceny sposobów wyeliminowania dyskryminacyjnych i antykonkurencyjnych barier podatkowych;

31. zachęca Państwa Członkowskie do postępu w zakresie wdrożenia dyrektywy IPPE (instytucje pracownicze programów emerytalnych) ⁽¹⁾, oraz do stworzenia zintegrowanego rynku wewnętrznego dodatkowych funduszy emerytalnych tak, by zwiększył się wachlarz możliwości i wyborów dla posiadaczy rachunków oszczędnościowych, oraz by umożliwić im maksymalny zysk z inwestycji, biorąc pod uwagę kluczową rolę, jaką takie systemy odgrywają w integracji oraz zagwarantowaniu skuteczności i płynności na rynkach europejskich, oraz wzrost ich znaczenia dla stabilności systemów zabezpieczenia społecznego w świetle starzenia się społeczeństwa Unii Europejskiej;

32. zwraca się do Komisji o odpowiedź na sprawozdania z własnej inicjatywy przyjęte przez Parlament Europejski w trakcie poprzedniej kadencji; dostrzega z zainteresowaniem wysiłki Międzynarodowej Organizacji Komisji Papierów Wartościowych oraz CESR na rzecz poprawy przejrzystości oraz ładu agencji ratingowych, i sugeruje, by Komisja w dążeniu do powołania unijnego systemu uznawania zewnętrznych instytucji oceny kredytowej na mocy art. 81 projektu dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych, oceniła ich sytuację odnośnie konkurencji oraz potencjalnych konfliktów interesów; wzywa Komisję do poinformowania Parlamentu Europejskiego o wynikach swej oceny;

33. dostrzega wzrost wolumenu aktywów zarządzanych przez fundusze typu hedge funds oraz inne produkty zbiorowego inwestowania mieszczące się poza zakresem dyrektywy UCITS; zauważa inicjatywy amerykańskiej Komisji Papierów Wartościowych i Giełd w zakresie rejestrowania zarządzających funduszami i/lub doradców oraz nakłania Komisję do rozważenia, czy występuje potrzeba podjęcia działań w UE;

34. dostrzega kluczowe znaczenie zreformowania i usprawnienia standardów rachunkowości i audytu; podkreśla potrzebę etycznego i odpowiedzialnego zachowania nie tylko audytorów, ale także banków inwestycyjnych, firm prawniczych oraz innych podmiotów zaangażowanych w doradztwo w zakresie praktyk zarządzania finansowego oraz rachunkowości; oczekuje dalszego rozwoju Planu Działań w Zakresie Ładu Korporacyjnego (COM(2003)0284); z zadowoleniem przyjmuje konwergencję krajowych kodeksów ładu korporacyjnego opartych na zasadzie „podporządkuj się lub wyjaśnij”; przyjmuje z zadowoleniem powołanie Europejskiego Forum Ładu Korporacyjnego;

35. zwraca się do Komisji, by przedstawiła ona kompleksowe studium detalicznych usług finansowych, ze szczególnym naciskiem na usługi bankowe, w poszczególnych Państwach Członkowskich, identyfikujące główne bariery dla konkurencji oraz dalszej integracji, włącznie z różnicami kulturowymi lub społecznymi; dostrzega, że niski poziom aktywności transgranicznej nie oznacza braku konkurencji na krajowych rynkach detalicznych; dostrzega także wagę swobody podejmowania działalności gospodarczej w umożliwianiu uczestnikom rynków dużej aktywności na wielu różnych krajowych rynkach usług detalicznych, nawet w przypadku, gdy obrót transgraniczny jest ograniczony;

36. uważa, że Państwa Członkowskie mają długie i różnorodne tradycje ochrony konsumentów; dostrzega, że postulatem części branży usług finansowych jest głos za minimalną harmonizacją, podczas gdy niektórzy uczestnicy rynków, zwłaszcza branża bankowa, opowiadają się za docelową harmonizacją w celu osiągnięcia prawdziwie równych reguł gry; w związku z tym nakłania Komisję do zorganizowania dyskusji o zasadniczej strukturze rynku usług finansowych w UE, mając na uwadze interesy konsumentów oraz usługodawców oraz konkurencyjność Europy na świecie;

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (Dz.U. L 235 z 23.9.2003, str. 10).

Czwartek 28 kwiecień 2005

37. dostrzega, że rozwój Internetu oraz bankowości elektronicznej może zwiększyć popyt na transgraniczne produkty finansowe; prosi Komisję o dokonanie oceny wdrożenia i skuteczności dyrektywy dotyczącej sprzedaży usług na odległość⁽¹⁾;

38. dostrzega, że pomimo obecnie niskiego popytu na transgraniczne usługi finansowe, istnieje poważny popyt ze strony niektórych grup mobilnych w skali międzynarodowej konsumentów, takich jak osoby dojeżdżające do pracy zagranicą oraz pracownicy oddelegowani do innego kraju, na produkty z zakresu usług finansowych, które są im znane; uważa, że dla takich grup i takiego celu opcjonalne schematy „ogólnoeuropejskie” na mocy 26 reżimu europejskiego (podobnego np. do statutu spółki europejskiej) mogą stanowić dobrowolną opcję; prosi Komisję o dokonanie oceny i analizy wykonalności takich schematów;

39. jest świadomy, że dla innych grup konsumentów potencjalne korzyści ze wspólnego rynku usług finansowych zależą od aktywności zagranicznych i krajowych operatorów na rynku krajowym konsumentów; dostrzega, że większa konkurencja nie powinna prowadzić do finansowego wykluczenia klientów; stwierdza, że podstawowe usługi finansowe powinny pozostać osiągalne i dostępne pod względem finansowym dla każdego obywatela Europy; prosi Komisję o ocenę sytuacji w Państwach Członkowskich;

*
* *

40. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. dotycząca sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość (Dz.U. L 271 z 9.10.2002, str. 16).

P6_TA(2005)0154**Trwałe zanieczyszczenia organiczne****Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie strategii UE na konferencję w Punta del Este na temat trwałych zanieczyszczeń organicznych**

Parlament Europejski,

— uwzględniając Konwencję Sztokholmską w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych z dnia 22 maja 2001 r. i zbliżającą się pierwszą Konferencję Stron (COP-1), która odbędzie się w Punta del Este w Urugwaju w dniach 2-6 maja 2005 roku,

— uwzględniając pytanie ustne B6-0171/2005 złożone w imieniu Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności zgodnie z art. 108 Regulaminu i uwzględniając oświadczenia Rady i Komisji,

— uwzględniając art. 108 ust. 5 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że Konwencja Sztokholmska weszła w życie dnia 17 maja 2004 r.,

B. mając na uwadze, że Wspólnota Europejska ratyfikowała Konwencję Sztokholmską dnia 16 listopada 2004 roku⁽¹⁾, co również uczyniła większość jej Państw Członkowskich łącznie z nowymi Państwami Członkowskimi,

C. mając na uwadze, że Parlament Europejski i Rada przyjęły instrumenty legislacyjne wymagane do realizacji Konwencji Sztokholmskiej⁽²⁾, przez co wykazały wolę eliminacji w najszerszym możliwym zakresie trwałych zanieczyszczeń organicznych,

⁽¹⁾ Decyzja 2004/... / WE z dnia 14 października 2004 r. (dotychczas niepublikowana), złożona dnia 16 listopada 2004 r.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 850/2004 z 29 dnia kwietnia 2004 r. w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych i zmieniające dyrektywę 79/117/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, str.7: Corrigendum: Dz.U. L 229 z 29.6.2004, str. 5); Rozporządzenie (WE) nr 304/2003 z dnia 28 stycznia 2003 r. dotyczące wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów (Dz.U. L 63 z 6.3.2003, str.1); Dyrektywa Rady 96/59/WE z 16 dnia września 1996 w sprawie unieszkodliwiania polichlorowanych bifenyli i polichlorowanych trifenyli (PCB/PCT) (Dz.U. L 243 z 24.9.1996, str.31).